

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. วรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.
- _____ . คติชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.
- กิ่งแก้ว อัดดากร. คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู, 2519.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2552.
- เกริก ชื่นพันธ์. การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2543.
- กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร. หัวใจชายหนุ่ม. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2538.
- กอบกุล อิงคุดานนท์. ศัพท์วรรณกรรม. กรุงเทพฯ: รักอักษร, ม.ป.ป.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. มโนทัศน์ในนิทานล้านวนอีสาน. มหาสารคาม: วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- จิตรานนท์ ทองมี. กลวิธีการแต่งและภาพสะท้อนปัญหาของวัยรุ่นในนวนิยายชีวิตวัยรุ่นอเมริกัน
บางเรื่องตามที่ได้เลือกสรร. สงขลา: วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2554.
- จุฬาวดี วรเศรษฐศักดิ์. การศึกษาวิเคราะห์เรื่องเล่าของขวัญของรายการวิทยุ : “เดอะซ็อค”.
กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย,
2548.
- ฉรงค์ ศรีสวัสดิ์. การประยุกต์ทฤษฎีสังคมวิทยาในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2555.
- ถวัลย์ มาศจรัส. การเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ:
ธารอักษร, 2544.

- ทฤษฎี เสมา. วิเคราะห์กลวิธีการแต่งเรื่องสั้นแนวสยองขวัญของ เหม เวชกร. มหาสารคาม:
 วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม, 2541.
- ธนวัฒน์ กุรมานอด. ตัวละครในนิทานมุขตลก ภาคกลาง:การศึกษาเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ :
 วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 रामคำแหง, 2546.
- ธนาวิน เสาวพันธ์พิสุทธิ. วิเคราะห์ตัวละครเหนือธรรมชาติในนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ :
 วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 रामคำแหง, 2545.
- ธวัช ปุณโณทก. แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- นภค สัจข์ทอง. แต่งเรื่องร้อยนิทาน จากจินตนาการเป็นหนังสือ. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์, 2549.
- นิคม กองเพชร. กลวิธีการแต่งนวนิยายสยองขวัญไทย. มหาสารคาม: วิทยานิพนธ์ การศึกษา
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.
- บุญยงค์ เกศเทศ. แลออกวรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2536.
- ปัญญา บริสุทธิ. วิเคราะห์วรรณคดีไทยโดยประเภท. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2534.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. นิทานพื้นบ้านศึกษา. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ประยูทธ สิทธิพันธ์. แผ่นดินสมเด็จพระมงกุฎเกล้า. นนทบุรี: อนุรักษ, ม.ป.ป.
- ปาริชาติ วินิจ. รูปแบบและลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงยอดนิยม. มหาสารคาม:
 วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- แปลก สนธิรักษ์. พจนานุกรมบาลี-ไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2506.
- พงมาน มุลทรัพย์. เรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์ : กรณีศึกษากลุ่ม. กรุงเทพฯ:
 วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- พลศักดิ์ จีร์ไกรศิริ. วรรณกรรมการเมือง. กรุงเทพฯ: กราฟิการ์ต, 2521.
- พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว. ประมวลนิทาน ร.6. กรุงเทพฯ: ไทยควอลิตี้บุ๊คส์, 2551.

พระมหาลิขิต คำหงษา. ศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเรื่องมิดินทปัญหา. มหาสารคาม:

วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

พัฒน์ฉัตร ภูมิวัฒน์. การใช้เรื่องเล่าและตำนานในการสร้างอัตลักษณ์ในวรรณกรรมเยาวชนของ

นักเขียนอเมริกันเชื้อสายจีนร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตรมหาบัณฑิต

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

พิราวรรณ สังข์จันทร์. ศึกษาศิลปะการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างตัวละครในเรื่องสั้นอิโรติกของ

สุจินดา ชันตยาฉกต. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

ไทยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550.

พุดสุข ดันพรหม. เล่าเรื่องเรื่องเล่า. เชียงใหม่: มิ่งขวัญ, 2546.

เพลินพิศ เพิ่มสิน. การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนิทานเรื่องอาหารบราตรี. มหาสารคาม:

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย(กลุ่มวรรณคดีไทย)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

เพลินพิศ เทียรชราคร. วิเคราะห์ที่ว่างทำนองแต่งและกลวิธีการแต่งนวนิยายของสุวรรณี สุขคนธา.

กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2525.

ไพพรรณ อินทนิล. เทคนิคการเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2534.

มาร์ติน ชาลบรูก. ลักษณะของเรื่องเล่าภาษาไทยร่วมสมัยซึ่งสัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทย.

กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2539.

มาโนช ดินลานสกุล. การอ่านและการเขียนบันเทิงคดี. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2547.

ยุทธพิชัย ศิริพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบนิทานปรัมปราภาคเหนือและภาคอีสาน. กรุงเทพฯ:

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, 2547.

รสริน ดิษฐบรรจง. การเขียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2552.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:

ราชบัณฑิตยสถาน, 2556.

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. วรรณกรรมปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.

ลมุล จันทน์หอม. วรรณกรรมท้องถิ่นล้านนา. เชียงใหม่. วิทยาลัยครูเชียงใหม่, 2533.

ลาววัลย์ สังขพันธานนท์. บทบาทหน้าที่ของนิทานพื้นเมืองลาว. พิษณุโลก: วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552.

วรรณรัตน์ ไชยวงศ์. การวิเคราะห์กลวิธีการแต่งและคุณค่าของนวนิยายแปลเกาหลี. เชียงใหม่:

วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.

วิสา แก้วจินดา. การศึกษาเปรียบเทียบนิทานเรื่องปลาบู่ทอง ฉบับภาคกลางและภาคอีสาน.

กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.

วิบูลย์วรรณ มุสิกะนุเคราะห์. วรรณกรรมปัจจุบัน. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2549.

วิภา กงกะนันท์. วรรณคดีศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2533.

วิไล มาศจรัส. เทคนิคการเขียน การเล่านิทานสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: มิติใหม่, 2539.

ศิริพร ณ ถลาง. ทฤษฎีคติชนวิทยา วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.

ศิริพร รุติฐาน. เอกสารประกอบการสอนวิชาไทยคดีศึกษา. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์, 2524.

สนธยา พลศรี. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์, 2545.

สัจญญา สัจญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 13.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

สุชาติ จันทรเฒ. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2532.

สุภัทรา บุญปัญญาโรจน์. การศึกษาวิเคราะห์นันทนาการเด็กจากโครงการประกวดนันทนาการสำหรับเด็ก

พ.ศ.2536-2544. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.

สุภางค์ จันทวานิช. ทฤษฎีสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

สุริย์รัตน์ หาญคำ. คติชนวิทยา. ลำปาง: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ลำปาง, 2547.

เสนีย์ วัลลาวรรณและคณะ. ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช, 2551.

อารี ฉาวรเศรษฐ์. คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2546.

อิรวดี ไตลังคะ. ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

Jiang Nannan. กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายชุด ความสุขของกะทิ โดย กนกพรรณ เกษทวิระ.

กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษา
ที่สอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียว, 2555.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นางไพลิน วานิชจรัสกิจ
วัน เดือน ปีเกิด	18 กันยายน 2525
ที่อยู่ปัจจุบัน	57 หมู่ 3 ตำบลเมืองฉาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50170
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2543 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2547 ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2548 – 2553 ครูสอนภาษาไทย โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวานิชบารุง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2553 – ปัจจุบัน ตำแหน่งครู โรงเรียนวัฒนวิทยัพ จังหวัดเชียงใหม่